



Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 28. heinäkuuta 2020
(OR. en)

9964/20

Toimielinten välinen asia:
2020/0154 (COD)

EF 180
ECOFIN 683
CODEC 696

EHDOTUS

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	27. heinäkuuta 2020
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2020) 337 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta tiettyjen kolmansien maiden valuuttojen vertailuarvoja koskevan poikkeuksen ja tietty lakkaavat vertailuarvot korvaavien vertailuarvojen nimeämisen osalta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2020) 337 final.

Liite: COM(2020) 337 final



Bryssel 24.7.2020
COM(2020) 337 final

2020/0154 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta tiettyjen kolmansien maiden valuuttojen vertailuarvoja koskevan poikkeuksen ja tietyt lakkaavat vertailuarvot korvaavien vertailuarvojen nimeämisen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2020) 284 final} - {SWD(2020) 142 final} - {SWD(2020) 143 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Komission vuoden 2020 työohjelman kohdassa ”Ihmisten hyväksi toimiva talous” mainitaan rahoitusalan vertailuarvoja koskevan komission asetuksen eli vertailuarvoasetuksen uudelleentarkastelu. Rahoitusalan vertailuarvot ovat indeksejä, joihin viitaten määritetään rahoitusvälineen tai rahoitussopimuksen nojalla maksettava määrä tai rahoitusvälineen arvo. Vertailuarvoasetuksessa vahvistetaan hallintoa ja tietojen laatua koskevat vaatimukset vertailuarvoille, joihin rahoitussopimuksissa viitataan. Asetuksen tarkoituksena on vahvistaa pääomamarkkinoiden toimijoiden luottamusta unionissa vertailuarvoina käytettäviin indekseihin. Sillä myötävaikutetaan komission pyrkimykseen edistää pääomamarkkinaunionia.

Vertailuarvoasetuksessa otetaan käyttöön rahoitusalan vertailuarvojen hallinnoijien toimilupavaatimus sekä rahoitusalan vertailuarvon laskemisessa käytettävien syöttötietojen tietolähteitä koskevat vaatimukset. Vertailuarvoasetuksella myös säännellään rahoitusalan vertailuarvojen käyttöä¹. Vertailuarvoasetuksen säännöissä edellytetään erityisesti, että EU:n valvotut yhteisöt (kuten pankit, sijoitusyritykset, vakuutusyhtiöt, yhteissijoitusyritykset²) käyttävät vain indeksejä, joiden hallinnoijalla on toimilupa. Kolmansissa maissa hallinnoitavia vertailuarvoja voidaan käyttää EU:ssa vain vastaavuus-, tunnustamis- tai hyväksymismenettelyn perusteella.

Vertailuarvoasetusta on sovellettu tammikuusta 2018 lähtien³. EU:n markkinatoimijat voivat kuitenkin käyttää edelleen unionin ulkopuolisessa maassa hallinnoitavia vertailuarvoja – riippumatta siitä, onko vastaavuuspäätös tehty tai onko indeksi tunnustettu tai hyväksytty käytettäväksi unionissa⁴ – siirtymäjärjestelyn päättymiseen eli joulukuun 2021 loppuun asti.

1.1.1. Rahoitusalan vertailuarvojen hallittu lakkaaminen

Toimialalla on ilmennyt huolia siitä, edustaako Libor-korko asianmukaisesti sen kohteena olevaa pankkien välistä lainaamista kuvaavaa markkina- tai taloustilannetta. Siksi Libor-korkoa hallinnoiva kansallinen toimivaltainen viranomainen (Yhdistyneen kuningaskunnan *Financial Conduct Authority* eli ’FCA’) on ilmoittanut Libor-koron todennäköisestä lakkaamisesta vuoden 2021 lopun jälkeen. FCA on todennut kaikissa julkisissa lausunnoissaan selkeästi, että jos vertailuarvo menettää edustavuutensa eikä sen edustavuutta voida palauttaa, vertailuarvon käyttö valvotuissa yhteisöissä on lopetettava. Paneelipankkien määrä on niin pieni, että Libor-korko ei enää edustanut sen kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta, jota Libor-korolla pyrittiin mittaamaan. Tämä tarkoittaa, että sen arvo voisi poiketa huomattavasti taloustilanteesta ja siitä voisi tulla volatiilimpi.

Kuten komission vaikutustenarvioinnista käy ilmi, useat rahoitusvälineet ja -sopimukset, joissa viitataan Libor-korkoon, eivät eräänny vuoden 2021 lopun jälkeiseen odotettuun lakkaamispäivään mennessä. Useat näistä sopimuksista koskevat valvottujen yhteisöjen liikkeeseen laskemaa velkaa, valvottujen yhteisöjen taseessa olevia velkainstrumentteja, valvottujen yhteisöjen lainasalkkua ja johdannaisopimuksia, joita nämä yhteisöt ovat tehneet positioidensa suojaamiseksi. Kuten edellä todetaan, EU:n vertailuarvoasetuksen soveltamisalaan kuuluvat valvotut yhteisöt voivat käyttää vain vertailuarvoasetuksen vaatimukset täyttäviä indeksejä.

Libor-koron katoamisella on merkittäviä taloudellisia vaikutuksia, joita EU:n valvotut yhteisöt eivät olisi voineet ennakoida tehdessään näitä maturiteetiltaan usein pitkiä

sopimuksia. Useissa näistä sopimuksista, etenkin niissä, jotka on tehty ennen vertailuarvoasetuksen antamista vuonna 2016, ei ole mitään säännöksiä Libor-koron pysyvän lakkauttamisen varalta. Libor-koron ennakoituun lakkaamiseen vuoden 2021 lopussa on jäljellä enää lyhyt aika. Siinä ajassa ei välttämättä ole mahdollista muuttaa niiden tuhansien sopimusten ehtoja, joissa tällä hetkellä viitataan Libor-korkoon.

Useissa tällä hetkellä voimassa olevissa velka-, laina- ja talletussopimuksissa ja monissa johdannaissopimuksissa ei Libor-koron kaltaisen korkokantojen vertailuarvon pysyvän lakkaamisen jälkeen olisi sopimusperusteista varakorkoa, jonka perusteella osapuolet voisivat edelleen täyttää sopimusvelvoitteensa.

Jos korjaavista toimista ei säädettäisi, laajasti käytetyn korkokantojen vertailuarvon lopettamisella olisi kielteisiä seurauksia EU:n valvotuille yhteisöille ja niiden sopimusvastapuolille, joilta nämä yhteisöt joko lainaavat tai joille ne lainaavat varoja. Tämä aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta sopimusvelvoitteiden voimassaolosta ja täytäntöönpanosta kaikille sellaisten sopimusten vastapuolille, joissa viitataan kyseiseen vertailuarvoon ja jotka ovat voimassa lakkaamispäivänä. Sopimuksia, joihin yleisessä käytössä olevan korkokantojen vertailuarvon lakkaaminen vaikuttaa, ovat muun muassa seuraavat: 1) valvottujen yhteisöjen velan liikkeeseenlaskut 2) valvottujen yhteisöjen taseessa oleva velka 3) lainat 4) talletukset ja 5) johdannaissopimukset. Suuri osa rahoitussopimuksista, joissa viitataan yleisessä käytössä oleviin korkokantojen vertailuarvoihin, koskee vertailuarvoasetuksen soveltamisalaan kuuluvia valvottuja yhteisöjä. Oikeudellinen epävarmuus ja mahdollisesti haitalliset taloudelliset vaikutukset, joita voi aiheutua siitä, että sopimusvelvoitteita ei voida panna täytäntöön, vaarantavat unionin rahoitusvakauden.

Jotta voidaan lieventää sopimuksen merkityksettömäksi muuttumisen riskiä ja siitä rahoitusvakaudelle aiheutuvaa riskiä, eri valuutta-alueiden keskuspankit ovat perustaneet työryhmiä suosittelemaan varakorkoa, jota sovellettaisiin niihin vanhoihin sopimuksiin, joissa viitataan lakkaaviin korkokantojen vertailuarvoihin ja joita ei pystyittäisi neuvottelemaan uudelleen kyseisen vertailuarvon pysyvään lakkaamiseen mennessä. Esimerkiksi Yhdysvaltojen vaihtoehtoisia viitekorkoja käsittelevä komitea (*Alternative Reference Rate Committee*, ARRC) on suositellut vesiputousmallia, jossa lasketaan korvaava korko riskittömän yön yli -koron (SOFR) perusteella ja oikaistaan korkoero, jotta korvaava korko saadaan muistuttamaan mahdollisimman paljon lakkaavan vertailuarvon taloudellisia ominaisuuksia. Näillä korvaavilla koroilla olisi siksi tarkoitus jäljitellä mahdollisimman paljon sitä, mitä sopimuspuolet aikoivat saavuttaa viittauksilla lakkaavaan vertailuarvoon.

Kaikkien vanhoihin sopimuksiin sovellettavaa korvaavaa korkoa koskevien suositusten perustana on harkittu poliittinen päätös siitä, että uusissa sopimuksissa (eli vertailuarvon lakkaamisen jälkeen tehdyissä sopimuksissa) ei voida viitata korvaavaan korkoon. Tämä johtuu siitä, että korvaava korko on todennäköisesti synteettinen versio lakkaavasta vertailuarvosta, ja sen tarkoituksena on helpottaa siirtymistä uuteen korkoon. Esimerkiksi USD Libor -koron korvaavan koron laskenta perustuu todennäköisesti lainanoton riskittömään yön yli -korkoon (SOFR), jota oikaistaan riskittömän yön yli -koron ja korvatun Libor-koron välisen historiallisen eron huomioon ottamiseksi. Vertailuarvon synteettisen version olisi oltava riittävän vakaa, jotta sitä voidaan käyttää vanhojen salkkujen lopettamisessa. Se ei kuitenkaan ole pysyvä ratkaisu, jota voitaisiin soveltaa valvotun yhteisön tuleviin rahoituskustannuksiin.

Silloinkin, kun nämä korvaavat korot ovat käytettävissä, on kuitenkin vaikeaa muuttaa kaikkia voimassa olevia vanhoja sopimuksia, koska Libor-korkoon viitataan paljon ja koska sen odotettuun lakkauttamiseen on vain vähän aikaa.

Siksi vertailuarvoasetuksen uudistus on oikea työkalu sellaisen lakisääteisen korvaavan koron vahvistamiseen, jolla lievennetään oikeusvarmuuteen ja rahoitusvakauteen kohdistuvia haitallisia vaikutuksia, joita voi ilmetä, jos Libor-korko tai mikä tahansa muu vertailuarvo, jonka lakkaaminen aiheuttaisi merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnalle, lakkaisi ilman, että kyseinen korvaava korko olisi sekä käytettävissä että sisällytetty vanhoihin sopimuksiin, joissa on mukana vertailuarvoasetuksen soveltamisalaan kuuluva valvottu yhteisö.

1.1.2. Valuuttojen avistakurssit

Vaikka valuuttojen avistakursseilla on olennaisen tärkeä asema kansainvälisessä taloudessa, useiden valuuttojen osalta käytettävissä olevat korot ovat pitkälti sääntelemättömiä ja edustavat usein keskuspankin rahapolitiikkaa. Joissakin maissa keskuspankit ovat ottaneet käyttöön tarkastuksia, joilla rajoitetaan avistakurssien julkaisua niiden paikallisen oikeudenkäyttöalueen ulkopuolella. Offshore-valuuttakurssien julkaisemisen estämisen lisäksi tietyissä maissa on käytössä pääomatarkastuksia, joilla rajoitetaan niiden valuuttojen vaihdettavuutta.

Koska niiden valuuttoja ei voida vaihtaa vapaasti, onshore-valuutan suojausvälineitä, kuten valuuttatermiinejä, swap-sopimuksia tai optioita, on saatavilla rajoitetusti. Näissä maissa valuutan volatiliteetilta suojaavien välineiden kysyntä ylittää onshore-markkinoiden tarjoaman heikon likviditeetin. Siksi eurooppalaiset finanssilaitokset ovat kehittäneet offshore-johdannaismarkkinat, jotka selvitetään käytössä olevien vaihdettavuusrajoitusten vuoksi suojaavan yhteisön perusvaluutassa, tosin viitaten suojaussopimuksen päättymisen aikaan julkaistavaan valuuttakurssiin. Näin ollen kyseisten vaihdettavuusrajoitusten soveltamisalaan kuuluvien valuuttojen vaihtelulta suojaudutaan offshore-johdannaissopimuksilla. Niitä ovat muun muassa ei toimiteta -termiinien (non-deliverable forward, NDF) ja ei toimita -swap-sopimusten (non-deliverable swap, NDS) kaltaiset rahoitusvälineet.

Jos EU:n valvottu yhteisö (välittäjäpankki)¹ tarjoaa nämä termit ja swap-sopimukset ja niistä käydään kauppaa EU:n kauppapaikalla tai EU:n kauppojen sisäisen toteuttajan välityksellä, termiini- tai swap-sopimuksen nojalla suoritettavan maksun määrittämisessä käytettävä avistakurssi on sellaista avistakurssin käyttöä, jonka myötä valvotun yhteisön tarjoamat termit ja swap-sopimukset tulevat vertailuarvoasetuksen soveltamisalan piiriin.

Vertailuarvoasetuksen 51 artiklassa säädetyn nykyisen siirtymäajan loputtua viittausta avistakursseihin ei enää sallita EU:ssa välitetyissä valuuttatermiineissä tai swap-sopimuksissa. Tämä tarkoittaa, että vuoden 2022 alussa EU:n valvotut yhteisöt voivat menettää pääsyn useisiin EU:n ulkopuolella hallinnoituihin rahapolitiisiin vertailuarvoihin, myös valuuttojen avistakursseihin, joihin ne viittaavat yritysvastapuolille valuuttariskiltä suojautumiseksi tarjoamissaan johdannaissopimuksissa.

Asia on kiireellinen, koska EU:n lisäksi lähes millään muulla oikeudenkäyttöalueella ei säännellä avistakursseja. Koska sääntelyä ei ole, avistakursseille ei siksi voitaisi tehdä vertailuarvoasetuksen mukaista vastaavuusarviointia. Niitä ei myöskään voitaisi tunnustaa tai hyväksyä käyttöön unionissa vertailuarvoasetuksen nojalla, koska kumpikin mekanismi edellyttää jonkinlaista sääntelyä ja valvontaa. Näin ollen valuuttojen avistakurssien

¹ Vertailuarvoasetuksen 3 artiklan 1 kohdan 17 alakohdan b alakohdassa määritelty valvottu yhteisö. On huomattava, että vain johdannaisinstrumentin tarjoavan välittäjäpankin katsotaan käyttävän vertailuarvoa, ei loppuasiakkaana olevan yrityksen, joka pyrkii suojautumaan valuuttariskiltä.

vastaavuutta ei voida arvioida eikä niitä voida hyväksyä tai tunnustaa siirtymäajan loppuun mennessä.

Siksi tässä ehdotuksessa tehdään vertailuarvoasetuksen soveltamisalan kohdennettu muutos, jotta voidaan varmistaa, että eurooppalaisten yritysten käytössä on edelleen välineitä sellaisten valuuttojen volatiliteetilta suojautumiseksi, jotka eivät ole vapaasti vaihdettavissa niiden perusvaluuttaan. Näin varmistetaan niiden liiketoimien saumaton jatkuminen ulkomailla, kun siirtymäaika päättyy vuoden 2021 lopussa.

1.2. Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

Euroopan unionin rahoituspalvelupolitiikalla edistetään oikeusvarmuutta ja rahoitusvakautta. Tämä poliittinen tavoite koskee myös sopimuksia, jotka ovat olennaisia sen pankkisektorin rahoittamiseksi. Osana pääomamarkkinaunionia koskevaa toimintasuunnitelmaa unioni pyrkii luomaan oikeudellisen kehyksen, jolla varmistetaan yrityslainojen, unionin pankkisektorin liikkeeseenlaskemien velkojen ja arvopaperistamisten vakaus.

Koska Libor-koron on määrä lakata vuoden 2021 lopun jälkeen, valvotut yhteisöt Euroopan unionissa joutuvat oikeudelliseen epävarmuuteen satojentuhansien rahoitussopimusten osalta. Jotta voidaan välttää haitalliset seuraukset Euroopan pankkisektorin lainanantokyvylle, on selvennettävä varhain, mitä lakisääteistä korvaavaa korkoa valvotut yhteisöt voivat käyttää kaikissa Libor-korkoon viittaavissa sopimuksissa, jotka erääntyvät vuoden 2021 lopun jälkeen. Vertailuarvoasetukseen suunnitellut tarkistukset ovat näin ollen luonnollinen seuraus sekä pääomamarkkinaunionista että uudemmissa aloitteista, joiden tarkoituksena on jouduttaa elpymistä covid-19-pandemian aiheuttamasta taloudellisesta taantumasta.

1.3. Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa

Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suositusten mukaisesti kriittisten vertailuarvojen, kuten IBOR-korkojen, uudistus on ensisijaisena tavoitteena komission pääomamarkkinaunionia koskevassa toimintasuunnitelmassa. Merkittävän vertailuarvon hallittuun ja asteittaiseen poistamiseen valmistautumisella tuetaan yhtä pääomamarkkinaunionin väliarvioinnissa asetettua päätavoitetta eli pankkien luotonannon ja yrityssektorin vakaan rahoituksen vahvistamista pääomamarkkinoiden avulla.

Pankkien väliset lainanottokorot ovat tärkeitä indeksejä, joita käytetään yrityslainojen koron laskemisen lisäksi lyhyen ja keskipitkän aikavälin velan liikkeeseen laskemisessa sekä velkapositiodien suojauksessa. Siksi pankkien välisten korkojen saatavuus ja niitä koskeva oikeusvarmuus vaikuttavat pankkien kykyyn antaa lainoja reaalitaloudelle ja hoitaa ydintehtäviään.

Tällä ehdotuksella otetaan käyttöön eri keinoja sen varmistamiseksi, että yleisesti käytetyn pankkien välisen koron asteittainen poistaminen ei vaikuta kohtuuttomasti pankkisektorin kykyyn antaa rahoitusta EU:n yrityksille ja vaaranna siten pääomamarkkinaunionin keskeistä tavoitetta. Ehdotettujen toimenpiteiden on myös katsottava tukevan ”ihmisten hyväksi toimivaa EU:n taloutta”, joka on yksi komission vuoden 2020 työohjelmassa esitetyistä keskeisistä tavoitteista. Pankkien lainat vähittäisasiakkaille ovat tärkeä osa taloutta, joka palvelee ihmisten tarpeita. Vähittäislainojen viitekorro on IBOR, jonka vaihtelu määrittää lainojen takaisinmaksumäärät, joilla on suuri merkitys monien kansalaisten henkilökohtaisen talouden hallinnassa. Tämä aloite tarjoaa välineet oikeudellisesti vakaalle siirtymiselle pois IBOR-koroista ja hyödyttää vähittäisasiakkaita, joilla on kyseisiin korkoihin viittaavia lainoja.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

2.1. Oikeusperusta

Vertailuarvoasetuksen antamisen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 114 artikla. Samaa oikeusperustaa olisi sovellettava myös sellaisten muutosten hyväksymiseen, joiden tarkoituksena on parantaa asetuksen tehokkuutta antamalla valtuudet varmistaa sopimusten jatkuminen sellaisen vertailuarvon lakkauttamisen yhteydessä, joka on unionissa järjestelmän kannalta merkityksellinen, ja poistaa tietyt vertailuarvot soveltamisalasta.

SEUT-sopimuksen 114 artiklassa annetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimivalta toteuttaa sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevia toimenpiteitä jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi. SEUT-sopimuksen 114 artiklan mukaan EU voi toteuttaa toimenpiteitä, joilla sekä poistetaan olemassa olevia perusvapauksien käyttämisen esteitä että estetään kyseisten esteiden ilmaantumista, jos niitä voidaan ennakoida riittävän konkreettisesti. Tämä koskee myös esteitä, joiden vuoksi talouden toimijoiden, myös sijoittajien, on vaikea hyödyntää sisämarkkinoita täysimääräisesti. SEUT-sopimuksen 114 artiklan nojalla EU:lla on siis oikeus 1) puuttua sopimuksen jatkuvuutta koskeviin ongelmiin, jotka johtuvat unionissa järjestelmän kannalta merkityksellisen vertailuarvon erittäin todennäköisestä lakkaamisesta lähitulevaisuudessa; ja 2) varmistaa, että avistakursseja voidaan jatkossakin käyttää suojausvälineissä, jotka lasketaan Euroopan unionissa liikkeeseen sen jälkeen, kun vertailuarvoasetuksen siirtymäaika päättyy joulukuussa 2021.

Tarkemmin sanottuna se, että vertailuarvoasetuksessa ei ole mekanismeja, joilla voidaan järjestää unionissa järjestelmän kannalta merkityksellisen vertailuarvon hallittu lakkaaminen, johtaisi todennäköisesti erilaiseen täytäntöönpanoon tai erilaisiin lainsäädännöllisiin ratkaisuihin jäsenvaltioissa. Tämä aiheuttaisi hämmennystä vertailuarvon käyttäjien ja loppukäyttäjien keskuudessa ja johtaisi sisämarkkinoilla häiriöihin, jotka estäisivät vertailuarvon käyttäjiä hyödyntämästä sisämarkkinoita täysimääräisesti. Näin ollen SEUT-sopimuksen 114 artiklan käyttö vaikuttaa asianmukaisimmalta oikeusperustalta puuttua näihin ongelmiin kokonaisvaltaisesti ja yhdenmukaisesti ja välttää hajautumista.

Mitä tulee EU:n käyttäjien jatkuvaan pääsyyn kolmansien maiden valuuttojen avistakursseihin, tämän toimen tarkoituksena on välttää vahingoittamasta tiettyjen EU:n sidosryhmien kilpailukykyä ja rahoitusmarkkinoiden tehokkuutta unionin talouden, sen kansalaisten ja yritysten hyväksi. Jos kyseisiin korkoihin sovellettaisiin edelleen vertailuarvoasetusta, tällaista vahingoittamista ei voitaisi välttää. Toimen tarkoituksena on myös välttää sisämarkkinoiden esteitä. Niitä voisivat aiheuttaa rajatylittävien vaihtojen esteet, jotka johtuvat siitä, että kolmannen maan valuutan avistakursssia ei voitaisi enää käyttää viitekorkona. SEUT-sopimuksen 114 artikla on siksi asianmukainen oikeusperusta tämän koordinoitua sääntelyn purkamista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi.

Näin ollen SEUT-sopimuksen 114 artiklan nojalla EU:lla olisi toimivalta perustaa EU:n mekanismi vanhojen sopimusten hoitamista varten sekä poikkeusjärjestelmä, jolla varmistetaan jatkuva viittaaminen valuuttojen avistakursseihin.

2.2. Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti (SEU-sopimuksen 5 artiklan 3 kohta) EU:n tasolla olisi toteutettava toimia vain, jos jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin EU:n tasolla. Vaikka osa vertailuarvoista on

kansallisia, vertailuarvotoimiala kokonaisuudessaan on kansainvälinen niin tuotannon kuin käytönkin osalta. Unionissa järjestelmän kannalta merkityksellisiä vertailuarvoja koskevilla ongelmilla sekä muiden kuin EU:n vertailuarvojen käytöllä on määritelmän mukaisesti eurooppalainen ulottuvuus.

Ongelmia, joihin tällä säädöksellä pyritään puuttumaan, ei voitaisi ratkaista jäsenvaltioiden yksittäisillä toimilla. Sen ongelman osalta, joka koskee niiden vertailuarvojen hallittua asteittaista poistamista, joiden lakkaaminen aiheuttaisi merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnassa, jäsenvaltiot voisivat toimia ottamalla käyttöön lainsäädäntöä, jossa ilmoitetaan kansallinen korvaava korko sopimuksille, joissa viitataan lakkautettavaan vertailuarvoon. Jäsenvaltioiden yksittäisellä toiminnalla kuitenkin todennäköisesti korjattaisiin vain osittain havaitut ongelmat (muun muassa siksi, että jotkin jäsenvaltiot saattaisivat antaa lainsäädäntöä, toiset eivät). Lisäksi jäsenvaltioiden erilaiset lähestymistavat vanhoissa sopimuksissa käytettäviin korvaaviin korkoihin aiheuttaisivat hajaannusta sisämarkkinoilla. Siksi tarvitaan EU:n tason toimintaa, jotta saadaan aikaan yhdenmukaistettu hallitun siirtymän järjestelmä järjestelmän kannalta merkityksellisille vertailuarvoille, joita käytetään vanhoissa sopimuksissa koko unionissa. Näin voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja parantaa entisestään sisämarkkinoiden toimintaa. Tarkemmin sanottuna kansallisen tason toiminta sellaisten vertailuarvojen osalta, joiden lakkaaminen aiheuttaisi merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnassa, voisi johtaa toisistaan poikkeaviin sääntöihin, luoda epätasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla ja johtaa epäjohdonmukaiseen ja koordinoimattomaan lähestymistapaan. Toisistaan poikkeavat kansalliset säännöt estäisivät mahdollisuuden käsitellä useissa rajatylittävissä veloissa, lainoissa tai johdannaisissa koskevissa liiketoimissa käytettäviä lakkaavia vertailuarvoja samalla tavalla. Siten kyseisten liiketoimien hallinta monimutkaistuisi.

EU:n tason toimintaa tarvitaan myös varmistamaan valuuttojen avistakurssien jatkuva käyttö, koska ne kuuluvat jo EU:n tasolla annetun asetuksen (vertailuarvoasetuksen) soveltamisalaan. Kansallisen tason toiminta ei siis riittäisi kyseisen tavoitteen saavuttamiseen.

2.3. Suhteellisuusperiaate

Vertailuarvoasetukseen ehdotetut muutokset ovat oikeasuhteisia SEU-sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan vaatimusten mukaisesti. Ehdotuksessa noudatetaan oikeasuhteista lähestymistapaa varmistamalla, että järjestelmän kannalta merkityksellisiä vertailuarvoja käyttäville valvotuille yhteisöille määrätään rajoitetusti uusia velvoitteita ottaen huomioon, että niihin jo sovelletaan vaatimuksia vertailuarvoasetuksen nojalla.

Järjestelmän kannalta merkityksellisten vertailuarvojen lopettamista tukevan menettelyn tarkoituksena on lisäksi antaa näkyvyyttä ja oikeusvarmuutta kyseisten vertailuarvojen käyttäjille, jotka eivät ehkä pysty muuttamaan tai neuvottelemaan uudelleen vanhoja sopimuksiaan. Rahoitusalan ja loppukäyttäjien, niin yritysten kuin kansalaisten, odotetaan siksi pystyvän hyötymään huomattavasti tässä muutosasetuksessa esitettävistä parannuksista.

2.4. Toimintatavan valinta

Vertailuarvoasetuksen muuttaminen on asianmukaisin oikeudellinen väline niiden ongelmien ratkaisemiseen, jotka johtuvat sellaisten tiettyjen EU:ssa yleisessä käytössä olevien IBOR-korkojen todennäköisestä katoamisesta, joita säännellään vertailuarvoasetuksen nojalla.

Käyttämällä asetusta, jota on sovellettava sellaisenaan ilman kansallista lainsäädäntöä, rajoitetaan mahdollisuutta, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat kansallisella tasolla

toisistaan poikkeavia toimenpiteitä, ja varmistetaan yhtenäinen lähestymistapa ja parempi oikeusvarmuus koko EU:n alueella.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

3.1. Sidosryhmien kuuleminen

Komissio on järjestänyt kattavia kuulemisia eri osallisryhmien kanssa saadakseen kokonaisvaltaisen kuvan eri näkemyksistä, joita markkinatoimijoilla voi olla tässä asetuksessa käsiteltyjen kysymysten osalta.

Rahoitusvakauden, rahoituspalvelujen ja pääomamarkkinaunionin pääosasto julkaisi 18. maaliskuuta alustavan vaikutustenarvioinnin, jonka tarkoituksena oli antaa sidosryhmille tietoa asetuksen (EU) 2016/1011 (vertailuarvoasetus) tarkistamisen laajuudesta ja hahmotella erilaisia tarkasteltuja poliittisia vaihtoehtoja. Kuulemisprosessi päättyi 15. huhtikuuta 2020. Komissio on saanut vastauksia 22 vastaajalta, pääosin yksityisiltä yrityksiltä ja toimialajärjestöiltä.

Komissio järjesti 26. marraskuuta 2019 työpajan kolmesta pääaiheesta:

- (1) Ensimmäisessä paneelissa keskusteltiin siitä, onko sääntelyviranomaisilla käytettävissä tarvittavat työkalut, jotta voidaan säilyttää, pitää yllä ja mahdollisesti muuttaa kriittisten vertailuarvojen perustana olevia menetelmiä.
- (2) Toisessa paneelissa selvitettiin yksityiskohtaisemmin sitä, soveltuuko vertailuarvoasetus tukemaan siirtymistä nykyisistä pankkien välisistä (IBOR) koroista uusiin riskittömiin korkoihin. Siinä myös arvioitiin, riittääkö vertailuarvoasetus tukemaan siirtymistä Eoniasta €STR:ään.
- (3) Kolmannessa paneelissa laadittiin monialainen näkemys siitä, pitäisikö vertailuarvoasetuksen soveltamisalaa sekä kolmansia maita koskevia säännöksiä arvioida uudelleen.

Rahoitusvakauden, rahoituspalvelujen ja pääomamarkkinaunionin pääosasto käynnisti 11. lokakuuta julkisen kuulemisen, jonka tarkoituksena oli saada tukea sen suorittamalle vertailuarvoasetuksen uudelleentarkastelulle. Sidosryhmillä oli 31. joulukuuta 2019 asti aikaa ilmaista näkemyksensä EU Survey -verkkoportaaliassa.

Työpajaa ja julkista kuulemista käsitellään yksityiskohtaisemmin 2.1 ja 2.2 jaksossa. Niiden lisäksi komissio on ollut aktiivisesti mukana euron riskittömiä korkoja käsittelevän työryhmän työssä. Kyseisessä työryhmässä on sidosryhmiä yksityiseltä sektorilta, muun muassa vertailuarvojen tietolähteitä, hallinnoijia ja käyttäjiä, sekä Euroopan keskuspankki, joka tarjoaa sihteeristöpalvelut, ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen ja Belgian arvopaperimarkkinaviranomainen tarkkailijoina Euroopan komission ohella. Työryhmän tarkoituksena on määrittää eri sidosryhmien näkökantoja, jotka olisi pidettävä mielessä suunniteltaessa parhaita poliittisia välineitä kriittisten vertailuarvojen hallittua lakkaamista varten. Komissio on lisäksi finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän julkisen sektorin ohjausryhmän jäsen. Ohjausryhmään osallistuu johtavia virkamiehiä keskuspankeista ja sääntelyviranomaisista, joten sillä on hyvä näkemys riskittömiin korkoihin siirtymistä koskevasta kansainvälisen julkisen politiikan kannasta. Lisäksi komission yksiköjä on tarkkailijoina Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvostossa ja sen pysyvissä teknisissä ryhmissä. Niihin kuuluu muun muassa vertailuarvoja käsittelevä ryhmä, josta käsin komissio on seurannut tiiviisti kriittisiä vertailuarvoja koskevaa Euroopan

arvopaperimarkkinaviranomaisen työtä. Rahoitusvakauden, rahoituspalvelujen ja pääomamarkkinaunionin pääosastolla on myös ollut useita kahdenvälisiä yhteyksiä laajan sidosryhmäjoukon kanssa, jotta se voi entisestään hioa analyysiaan ja poliittista lähestymistapaansa.

3.2. Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö

Ehdotus perustuu niiden EU:n toimivaltaisten viranomaisten asiantuntemukseen, jotka tällä hetkellä valvovat kriittisten vertailuarvojen hallinnoijia, sekä itse hallinnoijien asiantuntemukseen. Komissio seuraa lisäksi tiiviisti kehitystä muilla oikeudenkäyttöalueilla, jotka samoin valmistautuvat siirtymiseen IBOR-koron korvaamisiin. Tämä koskee erityisesti finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän julkisen sektorin ohjausryhmässä tehtävää valmistelutyötä.

Useilla oikeudenkäyttöalueilla on myös perustettu yksityisen sektorin työryhmiä siirtymän tueksi. Komissiolle on tiedotettu myös näiden ryhmien käsittelemistä eri vaihtoehtoista, ja se on pohtinut, voidaanko näitä vaihtoehtoja soveltaa EU:n tilanteeseen.

3.3. Vaikutustenarviointi

3.3.1. Rahoitusalan vertailuarvon hallittu lakkaaminen

Komissio teki vaikutustenarvioinnin siitä, miten voidaan parhaiten mukauttaa vanhoja sopimuksia, joissa viitataan yleisessä käytössä olevaan lakkaavaan korkokantojen vertailuarvoon ja joita ei voida neuvotella uudelleen vuoden 2021 loppuun mennessä ("hankalat vanhat sopimukset"). Sääntelyntarkastelulautakunta antoi ensin kielteisen lausunnon 15. toukokuuta 2020 ja sen jälkeen myönteisen lausunnon 4. kesäkuuta 2020.

Kaikissa vaikutustenarvioinnissa huomioon otetuissa vaihtoehtoissa keskeisellä sijalla oli korvaava korko, jolla korvattaisiin yleisessä käytössä oleva korkokantojen vertailuarvo, joka lakkautetaan. Korvaava korko olisi tulosta joko lakkaavan vertailuarvon muuntamisesta ajallisesti rajattuun korvaavaan korkoon vanhojen sopimusten lopettamista varten, lakkaavan vertailuarvon toimivaltaisen sääntelyviranomaisen kyseiselle korvaavalle korolle antamasta luvasta ja korvaavan koron julkaisemisesta lakisääteisen poikkeuksen nojalla taikka toimeksiannon antamisesta korvata lakkaava vertailuarvo pysyvästi.

Vaikutustenarvioinnissa valittiin toimintamalliksi vertailuarvoasetuksen muuttaminen siten, että yleisessä käytössä olevan lakkaavan vertailuarvon hallinnoijasta vastaavalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle annetaan sääntelyvaltuudet ohjata kyseisen vertailuarvon hallittua lopettamista, kun se ei enää pysty edustamaan kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta. Näihin valtuuksiin kuuluisi toimivalta vaatia kyseisen lakkaavan vertailuarvon hallinnoijaa muuttamaan vertailuarvon perustana olevaa menetelmää sen varmistamiseksi, että vertailuarvo on riittävän vankka ja kestävä niiden vanhojen sopimusten lopettamiseksi, joissa viitataan tähän vertailuarvoon ajankohtana, jolloin toimivaltainen sääntelyviranomainen toteaa, että vertailuarvo ei pysty enää mittaamaan kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta. Uuden vertailuarvon "muuntamisvaltuuksien" nojalla toimivaltainen sääntelyviranomainen voisi vaatia muuttamaan menetelmää, mikäli se olisi tarpeen kuluttajien ja unionin rahoitusvakauden suojaamiseksi.

Vaikutustenarvioinnin päättymisen jälkeen Libor-koron hallinnoija FCA on kuitenkin äskettäin tehnyt joukon huomautuksia, joiden perusteella on aihetta epäillä, ovatko muuntamisvaltuudet riittävät kaikissa tapauksissa, jotka muuntokurssin olisi katettava. FCA toteaa esimerkiksi näin: Libor-menetelmän muuttamista koskevat sääntelytoimet eivät ehkä

ole toteuttamiskelpoisia kaikissa tilanteissa, esimerkiksi silloin, kun vaihtoehtoiseen menetelmään tarvittavia syöttötietoja ei ole saatavilla asiaankuuluvassa valuutassa.²

Muuntamisvaltuuksien käyttö ei ehkä olisi mahdollista useiden tehokkuutta koskevien ongelmien vuoksi:

Ensinnäkin muuntamisvaltuuksia ei ehkä ole mahdollista käyttää kaikissa olosuhteissa tai kaikkien Libor-valuuttojen tapauksessa. FCA esimerkiksi huomauttaa, että muuntamisvaltuuksia ei voitaisi käyttää, jos vaihtoehtoiseen menetelmään tarvittavia syöttötietoja ei ole saatavilla asiaankuuluvassa valuutassa³.

Muuntaminen ei myöskään aina ole ehkä toteuttamiskelpoista oikeudellisista tai käytännön syistä. FCA luettelee tapauksia, joissa hallinnoijalla ei ehkä ole saatavillaan luotettavia syöttötietoja asiaankuuluvassa valuutassa. Saatavuutta koskevia ongelmia voi kuitenkin olla myös tapauksissa, joissa näiden tietojen hankinta ja hyväksyminen voisivat osoittautua liian monimutkaisiksi tai kalliiksi eivätkä ne siten oikeuttaisi korvaavan koron luomisen vaatimaa kovaa työtä⁴. Tässä tapauksessa lakkaavan vertailuarvon julkaisu päättyisi ilman korvaavaa korkoa.

Kolmanneksi muuntamisvaltuudet voisivat johtaa erilaisiin tuloksiin, vaikka ne olisivatkin toteuttamiskelpoisia. FCA:n mukaan joillakin markkinoilla, kuten johdannais- ja velkakirjamarkkinoilla ja suuressa osaa käteismarkkinoita, suositaan siirtymistä yön yli - korkoihin, jotka yhdistetään jälkikäteen asiaankuuluvan korkokauden lopuksi. Sitä vastoin kuluttajia tai vientilainoja koskevissa hankalissa vanhoissa sopimuksissa, joissa käytetään kolmen, kuuden tai 12 kuukauden Libor-vertailuarvoja, korko-odotukset vahvistetaan etukäteen. Muuntamisvaltuuksien käyttämiselle ominaisilla menetelmän muutoksilla ei siksi pystyittäisi saamaan tuloksia, jotka olisivat paras lopputulos kaikkien nykyisten Libor-koron käyttäjien kannalta. FCA:n mukaan toimialalla sovitut korvausjärjestelyt olisivat sen vuoksi paras vaihtoehto, koska ne kattavat todennäköisesti suuremman osan sopimuksista.

Neljänneksi muuntamisvaltuuksissa luotetaan siihen, että lakkaavan vertailuarvon hallinnoija ja muuntamisen tuloksena olevan vertailuarvon hallinnoija ovat sama oikeushenkilö. Tällaisen vaatimuksen vuoksi riskitöntä korkoa käsittelevät työryhmät – jotka antavat suosituksia toimialalla sovitusta korvaavasta korosta – pystyisivät ainoastaan suosittamaan sellaista korvaavaa korkoa, jonka tuottaa sama hallinnoija kuin lakkaavan vertailuarvon. Erityisesti rajatylittämissä tilanteissa, joissa riskitöntä korkoa käsittelevä työryhmä toimii eri oikeudenkäyttöalueella kuin lakkaavan vertailuarvon hallinnoija (esim. Libor-korko dollarimääräisissä sopimuksissa), näin ei välttämättä ole. Tällaisella vaatimuksella myös asetettaisiin tarpeettomia rajoituksia korolle, jota riskitöntä korkoa käsittelevä työryhmä voisi suositella sopivimpana korvaavana vertailuarvona.

Edellä esitetyn perusteella valittua lähestymistapaa on muokattu, jotta voidaan varmistaa, että komissiolla olisi tarvittavat oikeudelliset valtuudet varmistaa, että sellaisen vertailuarvon korvaava korko, jonka lakkaaminen aiheuttaisi merkittävää häiriötä unionin

² <https://www.fca.org.uk/news/statements/fca-statement-planned-amendments-benchmarks-regulation>

³ <https://www.fca.org.uk/markets/transition-libor/benchmarks-regulation-proposed-new-powers>

⁴ Muuntokurssin antamiseen kuuluisi uusien syöttötietojen hankinta, uuden laskentamenetelmän kehittäminen ja seurantamenettelyjen ja julkaisutyökalujen laatiminen. Kaikki nämä muutokset edellyttävät tekniikan ja menettelyjen kehittämistä ja mahdollisesti uusien tiedonhankintajärjestelyjen hankintaa ja niistä sopimista muiden kolmansia osapuolia olevien palveluntarjoajien kuin muuntokurssin hallinnoijan kanssa.

rahoitusmarkkinoiden toiminnassa, voitaisiin nimetä riittävän joustavasti, jotta se kattaisi kaikki mahdolliset tilanteet.

Muuntamisvaltuudet on siksi korvattu Euroopan komission valtuuksilla nimetä lakisääteinen seuraaja vertailuarvolle, jonka lakkaaminen aiheuttaisi merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnassa. Euroopan komissio voisi nimeämisvaltuuksiaan harjoittaessaan ottaa huomioon toimialalla sovitut korvaavat korot, joita ne riskitöntä korkoa käsittelevät työryhmät todennäköisesti suosittelisivat, joita keskuspankit ovat kutsuneet koolle useilla valuutta-alueilla. Lähestymistavan muutos on oikeutettu, jotta voidaan varmistaa, että soveltuva toimialalla sovittu korvaava korko on saatavilla käytettäväksi kaikissa EU:n valvotun yhteisön tekemissä sopimuksissa. Tätä korvaavaa korkoa pitäisi voida käyttää kaikissa vanhoissa sopimuksissa riippumatta mahdollisista käyttö- tai aikarajoituksista, jotka voisivat liittyä unionin ulkopuolisen hallinnoijan hyväksymän muuntokurssin käyttämiseen.

3.3.2. Vaihtoehdot EU:n riskinhallintavälineiden menettämisen välttämiseksi

Jotta voidaan säilyttää mahdollisuus valuuttariskiltä suojautumiseen sekä EU:n rahoitusallalla että rahoitusalan ulkopuolisilla aloilla, vaikutustenarvioinnissa analysoitiin neljää vaihtoehtoa. Niistä jokaisessa oli kyse kohdennetuista vertailuarvoasetuksen poikkeuksista, jotka koskivat joko tiettyjä valuuttojen avistakurssien vertailuarvoja tai suojausinstrumentteja, joissa käytetään kyseisiä vertailuarvoja maksettavien määrien laskemiseen.

Yksi vaihtoehto oli yleinen poikkeus kaikille kolmansien maiden vertailuarvoille, paitsi unionin rahoitusvakauden kannalta kriittisiksi nimetyille. Siitä luovuttiin varhaisessa vaiheessa, koska sen katsottiin olevan vähemmän yhdenmukainen vertailuarvoasetuksen alkuperäisen lähestymistavan kanssa, joka kattaa kokonaisvaltaisesti kaikki kolmansien maiden vertailuarvot. Tällainen kokonaisvaltainen lähestymistapa oli erityinen poliittinen tavoite, kun vertailuarvoasetuksesta neuvoteltiin.

Kolmesta jäljellä olevasta vaihtoehdosta se, jossa tehdään lakisääteinen poikkeus kolmansien maiden valuutan avistakursseille, osoittautui parhaaksi vaihtoehdoksi. Tämä lähestymistapa katsottiin parhaaksi, jotta EU:n valvotut yhteisöt voivat edelleen jatkaa viittaamista kolmansien maiden ei-vaihdettavien valuuttojen avistakursseihin EU:ssa tehdyissä termiinisopimuksissa. Samalla sillä myös varmistettaisiin jatkuva yhdenmukaisuus vertailuarvoasetuksen kanssa eikä edellytetä sääntelyviranomaisten lupaa yksittäisille termiinisopimuksille. Vertailuarvoasetuksen ajatusmalliin sisältyy jo rahapoliittisia korkoja koskeva poikkeus keskuspankkien julkaisemia korkoja koskevan poikkeuksen muodossa. Lisäksi, jos poikkeus muotoillaan riittävän joustavasti, se kattaisi myös muut sellaiset korot, joita raha- tai muun politiikan vuoksi tuotetaan asiaankuuluvissa kolmansissa maissa keskuspankkien tai muiden päätöksentekijöiden, kuten kansallisten valtiovarainministeriöiden, ohjaamana ja valvomana. Tässä vaihtoehdossa myös otettiin tulevaisuus huomioon kahta muuta vaihtoehtoa paremmin. Vaihtoehdolla myös puututtaisiin yhteen vertailuarvoasetuksen suunnitteluputteeseen eli siihen, että vertailuarvoasetuksen noudattamista edellytetään sellaisten kolmansien maiden avistakurssien tapauksessa, jotka ovat niin volatiileja, että termiinisopimusten EU-markkinat ovat kehittyneet nimenomaan siksi, että asiaankuuluvan avistakurssin volatiliiteetilta voidaan suojautua.

3.4. Perusoikeudet

Ehdotuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti periaate kaikkien EU:n kansalaisten korkeatasoisesta kuluttajansuojasta (38 artikla). Ilman hallittua siirtymistä IBOR-koron

korvaaviin korkoihin IBOR-korkojen lakkaaminen voisi vaikuttaa kielteisesti vähittäisasiakkaisiin erityisesti tietyissä jäsenvaltioissa, joissa käytetään muita enemmän kiinnitysluottosopimuksia, joissa viitataan kelloihin korkoihin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

5.1. Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Komissio ehdottaa seurantaohjelman perustamista, jotta voidaan arvioida, saadaanko ehdotetuista muutoksista toivotut tulokset.

5.1.1. Hallitun IBOR-siirtymän seuranta

Tässä lainsäädäntöehdotuksessa vaaditaan korvattua vertailuarvoa käyttävien valvottujen yhteisöjen toimivaltaisia viranomaisia seuraamaan, onko korvaamisella vähennetty sopimuksen muuttumista merkitykselliseksi tai muita haitallisia vaikutuksia talouden kasvuun ja investointeihin unionissa. Niiden on raportoitava siitä komissiolle ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain.

5.1.2. Valuutan avistakurssin seuranta

Tässä lainsäädäntöehdotuksessa vaaditaan niiden valvottujen yhteisöjen toimivaltaisia viranomaisia, jotka käyttävät kolmansien maiden valuuttakurssin vertailuarvoja, jotka komissio on nimennyt vertailuarvoasetuksen soveltamisalaan kuulumattomiksi, ilmoittamaan komissiolle ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle vähintään kahden vuoden välein niiden johdannaisopimusten määrä, joissa kyseistä valuutan vertailuarvoa käytetään kolmansien maiden valuutan volatilitetiltä suojautumiseksi.

5.2. Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

5.2.1. Rahoitusalan vertailuarvon hallittu lakkaaminen

Vertailuarvoasetukseen ehdotettujen muutosten tarkoituksena on vähentää oikeudellista epävarmuutta ja rahoitusvakauden riskejä. Toimintamallissa otetaan käyttöön valtuudet nimetä lakisääteinen korvaava korko, jota käytetään kaikissa viittauksissa vertailuarvoon, jonka lakkaaminen aiheuttaisi merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnassa. Kaikkien lakkaavaa vertailuarvoa koskevien viittausten korvaamisella lakisääteisellä korvaavalla korolla pyritään välttämään tai vähintään minimoimaan kalliit riita-asiat takaamalla oikeusvarmuus kaikille sopimuksille, joissa on osapuolena EU:n valvottu yhteisö. Erityisesti ehdotetuilla lakisääteisillä korvaamisvaltuuksilla 1) vältettäisiin se, että sellaisen sopimuksen osapuoli, jossa on mukana valvottu yhteisö, kieltäytyy täyttämästä sopimusvelvoitteitaan tai ilmoittaa sopimuksen rikkomisesta sellaisen vertailuarvon lakkauttamisen vuoksi, jonka lakkaaminen aiheuttaisi merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnassa 2) vahvistettaisiin, että kyseisen vertailuarvon korvaavaa korkoa, jota suosittelee asianomaisen valuutta-alueen keskuspankin suojissa perustettu riskitöntä korkoa käsittelevä työryhmä, voidaan käyttää kyseisen vertailuarvon lakisääteisenä korvaajana, ja 3) tarjottaisiin niin sanottu turvasatama riita-asioilta valvotuille yhteisöille, jotka käyttävät (viitteenä) lakisääteistä korvaavaa korkoa.

Vertailuarvoasetukseen ehdotetuilla muutoksilla saavutettaisiin nämä tavoitteet antamalla Euroopan komissiolle valtuudet nimetä lakisääteinen korvaava korko, jolla korvattaisiin

viittaukset lakkaavaan vertailuarvoon, jos 1) sopimuksessa ei ole säännöksiä pysyvän lakkaamisen varalta 2) kyseisen vertailuarvon lakkaaminen aiheuttaisi merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnassa. Sopimuksissa, joissa ei ole mukana vertailuarvoasetuksen soveltamisalaan kuuluvaa valvottua yhteisöä, ei sovelleta lakisääteistä korvaamista. Jäsenvaltioita kehoitetaan säätämään tällaisissa sopimuksissa sovellettavat lakisääteiset korvaavat korot. Näitä lakisääteisiä korvaavia korkoja sovellettaisiin sopimuksen kahden sellaisen rahoitusalan ulkopuolisen vastapuolen välillä, joihin sovelletaan niiden oman oikeudenkäyttöalueen lakeja. Euroopan komissio aikoo soveltuvalla hetkellä antaa suosituksen, jossa kannustetaan jäsenvaltioita valitsemaan EU:n valvottujen yhteisöjen tapauksessa lakisääteiseksi korvaavaksi koroksi valittu korko lakisääteiseksi korvaavaksi koroksi kansallisissa järjestelmissään.

Näiden uusien valtuuksien päätarkoituksena on varmistaa oikeusvarmuus voimassa olevissa sopimuksissa, joissa viitataan vertailuarvoon, jonka lakkaaminen aiheuttaisi merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnassa. Sen vuoksi vaikuttaa johdonmukaiselta, että asianomaista vertailuarvoa käyttävän valvotun yhteisön toimivaltaisten viranomaisten on seurattava, onko valvottujen yhteisöjen tekemissä sopimuksissa sovellettavilla lakisääteisillä korvaavilla koroilla vähennetty kyseisiä sopimuksia koskevia riita-asioita tai sopimusten rikkomista, ja raportoitava tuloksista komissiolle vuosittain.

Unionissa järjestelmän kannalta merkityksellisen vertailuarvon lakkauttamista koskeviin vertailuarvoasetuksen säännöksiin ehdotetaan kolmea merkittävää muutosta.

Ensinnäkin vertailuarvoasetukseen ehdotetuilla muutoksilla otetaan käyttöön lakisääteiset valtuudet, joiden nojalla Euroopan komissio nimeää korvaavan koron, jos ja kun vertailuarvoa, jonka lakkaaminen aiheuttaisi merkittäviä häiriöitä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnassa, ei enää julkaista. Tätä valtuutta voidaan käyttää riippumatta siitä, onko vertailuarvo hyväksytty ja julkaistaanko sitä. Lakisääteistä korvaavaa korkoa nimetessään Euroopan komissio ottaa huomioon niiden riskitöntä korkoa käsittelevien työryhmien suositukset, jotka työskentelevät siitä valuutasta vastuussa olevien keskuspankkien suojissa, jonka määräisiä lakkaavan vertailuarvon korot ovat.

Toiseksi lakisääteisellä korvaavalla korolla korvataan lain mukaisesti kaikki viittaukset ”lakkaavaan vertailuarvoon” kaikissa EU:n valvotun yhteisön tekemissä sopimuksissa. Jotta lakisääteistä korvaavaa korkoa voidaan käyttää, sopimusten, joissa viitataan lakkaavaan vertailuarvoon, on oltava voimassa silloin, kun nimeäminen tulee voimaan. Sopimuksissa, jotka on tehty korvaavan koron nimeävän täytäntöönpanosäädöksen voimaantulon jälkeen, ei saa viitata lakisääteiseen korvaavaan korkoon.

Kolmanneksi niiden sopimusten osalta, jotka eivät koske EU:n valvottua yhteisöä, jäsenvaltioita kehoitetaan hyväksymään kansalliset lakisääteiset korvaavat korot. Euroopan komissio voi asianmukaisena ajankohtana antaa suosituksen, jonka mukaan kansallisten lakisääteisten korvaavien korkojen olisi oltava samat kuin se lakisääteinen korvaava korko, joka on nimetty niitä sopimuksia varten, joissa on mukana EU:n valvottuja yhteisöjä.

Seuraavassa katsauksessa kuvataan ehdotetun lakisääteisen korvaavan koron keskeisiä osatekijöitä ja sen vaikutuksia sopimusmääräyksiin:

Lakisääteisen korvaavan koron pakollinen käyttö	1) Vanhat sopimukset, joissa ei ole sopimusperusteisia varavertailuarvoja. 2) Vanhat sopimukset, joissa on määräyksiä vain vertailuarvon, jonka lakkaaminen aiheuttaisi merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnassa, tilapäisen keskeyttämisen varalta.
--	---

	3) Vanhat sopimukset, joihin sisältyy varajärjestely, jossa viitataan kohdassa 2 mainittuihin vertailuarvoihin (esim. edellä mainittujen vertailuarvojen viimeksi tehty asettaminen).
Lakisääteisen korvaavan valinnainen koron käyttö (opt-in)	Vanhat sopimukset, joissa osapuolille annetaan valikoima varakorkoja. Vanhat sopimukset, joissa ei ole mukana vertailuarvoasetuksen soveltamisalaan kuuluvaa valvottua yhteisöä.
Keskinäisesti sovitut opt-out-lausekkeet	Osapuolet, jotka ovat neuvotelleet uudelleen viittauksensa vertailuarvoon ja valinneet toisen korvaavan koron.
Laukaisevat tapahtumat	Lakisääteistä korvaavaa korkoa alettaisiin soveltaa tai se tulisi saataville kolmessa seuraavassa laukaisevassa tapahtumassa: 1) vertailuarvon hallinnoijan antama tai tämän puolesta annettu julkinen lausunto, jossa ilmoitetaan, että hallinnoija on lakannut tai lakkaa tarjoamasta vertailuarvoa pysyvästi; 2) vertailuarvon hallinnoijan toimiluvasta vastaavan toimivaltaisen sääntelyviranomaisen antama julkinen lausunto, jossa ilmoitetaan, että vertailuarvon hallinnoija on lakannut tai lakkaa tarjoamasta vertailuarvoa pysyvästi; 3) vertailuarvon hallinnoijan toimiluvasta vastaavan toimivaltaisen sääntelyviranomaisen antama julkinen lausunto, jossa ilmoitetaan, että vertailuarvo ei pysyvästi ja korjaamattomasti enää edusta kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta.
Lakisääteisen korvaavan koron soveltamisala	Kaikki lakkaavaan vertailuarvoon viittaavat sopimukset, joissa EU:n valvottu yhteisö on mukana vastapuolena. Keskinäisesti sovittu opt-out-lauseke pysyy myös valvottujen yhteisöjen käytettävissä
Liitännäistoimenpiteet	Euroopan komissio ehdottaa sellaisten suositusten antamista, joissa jäsenvaltioita kehoitetaan täydentämään valvottujen yhteisöjen käyttämää lakisääteistä korvaavaa korkoa kansallisilla perussäännöillä, joissa annetaan valtuudet käyttää EU:n lakisääteistä korvaavaa korkoa sopimuksissa sellaisten rahoitusalan ulkopuolisten vastapuolten välillä, joihin sovelletaan niiden oikeudenkäyttöalueen lakeja.

Lakisääteistä korvaavaa korkoa alettaisiin soveltaa, kun jokin edellä olevassa taulukossa kuvatuista puolueettomista laukaisevista tapahtumista tapahtuu.

5.2.2. Tiettyjä ulkomaanvaluuttojen vertailuarvoja koskeva poikkeus

Ehdotettujen muutosten tarkoituksena on jättää tietyt kolmansien maiden valuuttojen avistakurssien vertailuarvot asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, kun ne täyttävät tietyt vaatimukset. Vertailuarvoasetuksen 2 artiklassa esitettyä poikkeusluetteloa laajennettaisiin sisältämään komission nimeämät valuuttojen avistakurssien vertailuarvot (uusi 1 kohdan i alakohhta). Tähän liittyisi säännös, jossa täsmennetään, miten komissio voi käyttää valtuuttaan, ja vaatimukset, jotka on täytettävä, jotta valuutan avistakurssin vertailuarvot voidaan vapauttaa vertailuarvoasetuksen soveltamisesta (2 artiklan uusi 3 ja 4 kohta). Jotta valuutan avistakurssin vertailuarvoon voidaan soveltaa poikkeusta, 1) sillä on mitattava kolmannen maan sellaisen valuutan avistakurssia, joka ei ole vapaasti vaihdettavissa, ja 2) EU:n valvottujen yhteisöjen on käytettävä sitä toistuvasti, järjestelmällisesti ja säännöllisesti selvityskorkona, jolla lasketaan valuuttatermiinin tai swap-sopimuksen nojalla maksettavat määrät. Lisäksi, jotta komissio voi saada kaikki tiedot, joita tarvitaan vapautettujen vertailuarvojen nimeämiseen, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen ja Euroopan keskuspankin on annettava sille asiaankuuluvat tiedot ja näkemykset nimenomaisista poikkeuskriteereistä.

Lopuksi, jotta juuri käyttöön otetun poikkeuksen asianmukaisuutta voidaan valvoa, toimivaltaisten viranomaisten ja valvottujen yhteisöjen on raportoitava komissiolle määräajoin vapautettujen vertailuarvojen käytöstä EU:n yrityksissä ja kaikista valvottujen yhteisöjen taseiden muutoksista, jotka koskevat altistumista kolmannen maan valuutan vaihtelulle.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta tiettyjen kolmansien maiden valuuttojen vertailuarvoja koskevan poikkeuksen ja tietyt lakkaavat vertailuarvot korvaavien vertailuarvojen nimeämisen osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁵,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionissa sijaitsevat yritykset tekevät ei-toimitettavia valuuttatermiinejä ja swap-sopimuksia voidakseen suojautua altistumiselta sellaisten valuuttojen kurssivaihtelulle, jotka eivät ole helposti vaihdettavissa tai joihin sovelletaan valuuttasäännöstelyä. Näiden välineiden käyttäjät pystyvät suojautumaan sellaisten valuuttojen volatiliteteilta, jotka eivät ole helposti vaihdettavissa perusvaluuttaan, kuten dollariin tai euroon. Jos saatavilla ei ole valuuttojen avistakursseja valuuttatermiinien ja swap-sopimusten nojalla maksettavien määrien laskemiseksi, vaikuttaisi se kielteisesti unionissa sijaitseviin yrityksiin, jotka vievät kehittyville markkinoille tai joilla on varoja kyseisillä markkinoilla, ja kyseiset yritykset voisivat siten altistua kehittyvien markkinoiden valuuttojen vaihteluille. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011⁶ 51 artiklan 4 a ja 4 b kohdassa säädetyn siirtymäajan päättymisen jälkeen muun kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan kuin keskuspankin tarjoamia valuuttojen avistakursseja ei enää voida käyttää.
- (2) Jotta unionissa sijaitsevat yritykset pystyisivät jatkamaan liiketoimiaan ja lieventämään valuuttariskiään, ei-toimitettavissa termiineissä tai swap-sopimuksissa viitattut valuuttojen avistakurssit, joita käytetään sopimusperusteisten maksujen laskemisessa, olisi jätettävä asetuksen (EU) 2016/1011 soveltamisalan ulkopuolelle.

⁵ EUVL C , , s. .⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonnekehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).

- (3) Jotta voitaisiin nimetä tietyt kolmansien maiden valuuttojen avistakurssit, jotka eivät kuulu asetuksen (EU) 2016/1011 soveltamisalaan, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä ei-vaihdettavien valuuttojen avistakursseja koskevasta poikkeuksesta, kun kyseistä avistakurssia käytetään laskettaessa ei-toimitettavien valuuttatermiinien tai swap-sopimusten nojalla maksettavia määriä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (4) Yhdistyneen kuningaskunnan rahoitusmarkkinaviranomainen *Financial Conduct Authority* (FCA) on ilmoittanut lopettavansa vuoden 2021 loppuun mennessä yhden tärkeimmän korkokantojen vertailuarvon, Libor-koron (*London Interbank Offered Rate*), tuottamisen tukemisen. Yhdistyneen kuningaskunnan eroamista unionista koskevan siirtymäajan loputtua 31 päivänä joulukuuta 2021 Libor-korkoa ei enää luokitella kriittiseksi vertailuarvoksi. Libor-koron lakkaaminen voi kuitenkin johtaa kielteisiin seurauksiin, jotka aiheuttavat merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnassa. Unionissa on paljon velkaa, lainoja, määräaikaistalletuksia ja johdannaisia koskevia sopimuksia, joissa viitataan Libor-korkoon, jotka erääntyvät 31 päivän joulukuuta 2021 jälkeen ja joissa ei ole vankkoja määräyksiä Libor-koron lakkaamisen varalta. Useita kyseisistä sopimuksista ei voida neuvotella uudelleen ennen 31 päivää joulukuuta 2021 siten, että ne sisältäisivät sopimusperusteisen varajärjestelyn. Libor-koron lakkaaminen voi sen vuoksi aiheuttaa merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnalle.
- (5) Jotta voidaan varmistaa sellaisten sopimusten hallittu lopettaminen, joissa viitataan yleisessä käytössä olevaan vertailuarvoon, jonka lakkaaminen voi aiheuttaa unionin rahoitusjärjestelmän toimintaa merkittävästi häiritseviä kielteisiä seurauksia, jos kyseisiä sopimuksia ei voida neuvotella uudelleen vertailuarvon lakkaamisajankohtaan mennessä siten, että ne sisältävät sopimusperusteisen varakoron, olisi laadittava kyseisten vertailuarvojen lakkaamista tukeva kehys. Kehyksessä olisi oltava mekanismi, jonka tarkoituksena on siirtää kyseiset sopimukset soveltuviin korvaaviin vertailuarvoihin. Korvaavilla vertailuarvoilla on määrä välttää sopimusten muuttuminen merkityksettömiksi, joka voisi aiheuttaa unionin rahoitusmarkkinoiden toimintaa merkittävästi häiritseviä kielteisiä seurauksia.
- (6) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa nimetä korvaava vertailuarvo, jota käytetään niiden sopimusten lopettamiseen, joita ei ole neuvoteltu uudelleen siihen päivämäärään mennessä, jona lakkaavaa vertailuarvoa ei enää julkaista. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁷ mukaisesti. Oikeusvarmuus edellyttää, että komissio käyttää täytäntöönpanovaltaansa ainoastaan, kun tarkasti määritetyt laukaisevat tapahtumat osoittavat selkeästi, että korvattavan vertailuarvon hallinnointi ja julkaisu päättyvät pysyvästi.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (7) Tarvittaessa komission pitäisi asianmukaisena ajankohtana antaa suositus, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan nimeämään lakkaavalle vertailuarvolle kansallisten lakien nojalla korvaava korko sopimuksissa, joita ovat tehneet sellaiset yhteisöt, jotka eivät ole asetuksen (EU) 2016/1011 soveltamisalaan kuuluvia valvottuja yhteisöjä. Jotta voidaan ottaa huomioon sopimusten väliset sidokset, komissiolla pitäisi olla mahdollisuus suositella, että kansallisten korvaavien korkojen olisi oltava samat kuin korvaava korko, jonka se nimeää valvottujen yhteisöjen tekemiä sopimuksia varten.
- (8) Komission olisi käytettävä täytäntöönpanovaltaansa vain tilanteissa, joissa se arvioi, että vertailuarvon lakkaaminen voi aiheuttaa rahoitusmarkkinoiden toimintaa unionissa merkittävästi häiritseviä kielteisiä seurauksia. Komission olisi lisäksi käytettävä täytäntöönpanovaltaansa vain silloin, kun on käynyt selväksi, että kyseisen vertailuarvon edustavuutta ei voida palauttaa tai että vertailuarvon julkaiseminen lopetetaan pysyvästi.
- (9) Kyseisen korvaavan vertailuarvon käyttö olisi sallittava vain sopimuksissa, joita ei ole neuvoteltu uudelleen ennen kyseessä olevan vertailuarvon lakkaamispäivää. Komission nimeämän korvaavan vertailuarvon käyttö pitäisi sen vuoksi rajoittaa sopimuksiin, jotka valvotut yhteisöt ovat tehneet ennen korvaavan vertailuarvon nimeämisestä annetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantuloa. Koska kyseisen täytäntöönpanosäädöksen tarkoituksena on varmistaa sopimuksen jatkuvuus, korvaavan vertailuarvon nimeämisen ei myöskään pitäisi vaikuttaa sopimuksiin, joissa jo määrätään soveltuvasta sopimuserusteisesta varajärjestelystä.
- (10) Käyttäessään korvaavan vertailuarvon nimeämistä koskevaa täytäntöönpanovaltaansa komission olisi otettava huomioon siitä valuutasta, jonka määräisiä korvaavan vertailuarvon korot ovat, vastaavan keskuspankin suojissa toimivien yksityisen sektorin työryhmien suositukset voimassa olevissa lakkaavaan vertailuarvoon viittaavissa rahoitusvälineissä ja -sopimuksissa käytettävistä korvaavista koroista. Kyseisten suositusten pitäisi perustua kattaviin julkisiin kuulemisiin ja asiantuntijatietoon sekä vertailuarvon käyttäjien sopimukseen lakkaavan korkokantojen vertailuarvon asianmukaisimmasta korvaavasta korosta.
- (11) Koska kyseisen täytäntöönpanovallan päätavoitteena on varmistaa oikeusvarmuus valvotuille yhteisöille, joilla on lakkaavaan vertailuarvoon viittaavia sopimuksia, lakkaavaa vertailuarvoa käyttävän valvotun yhteisön toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava vanhojen sopimusten kannan kehittymistä kyseisten sopimusten vastapuolten välillä ja raportoitava havainnoistaan vuosittain komissiolle ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle (ESMA).
- (12) Sen vuoksi asetusta (EU) 2016/1011 olisi muutettava.
- (13) Koska Libor-korko ei ole enää 1 päivästä tammikuuta 2021 asetuksessa (EU) 2016/1011 tarkoitettu kriittinen vertailuarvo, on asianmukaista, että tämä asetus tulee voimaan viipymättä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) 2016/1011 muuttaminen

- (1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:
- (a) Lisätään 2 kohtaan i alakohta seuraavasti:

”i) valuutan vertailuarvoon, jonka komissio on nimennyt 3 kohdan mukaisesti.”

(b) Lisätään 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Komissio voi nimetä valuuttojen vertailuarvoja, joita hallinnoivat unionin ulkopuolella sijaitsevat hallinnoijat, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- (a) valuutan vertailuarvo viittaa sellaisen kolmannen maan valuutan avistakurssiin, joka ei ole vapaasti vaihdettavissa;
- (b) valvotut yhteisöt käyttävät valuutan vertailuarvoa toistuvasti, järjestelmällisesti ja säännöllisesti johdannaissopimuksissa kolmannen maan valuutan volatiliteetilta suojautumiseksi;
- (c) valuutan vertailuarvoa käytetään selvityskorkona laskettaessa b alakohdassa tarkoitetun johdannaissopimuksen nojalla maksettavaa määrää muussa valuutassa kuin a alakohdassa tarkoitetussa rajoitetusti vaihdettavissa olevassa valuutassa.

4. Komission antaa 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla laaditaan ja tarvittaessa päivitetään luettelo valuuttojen vertailuarvoista, jotka täyttävät 3 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Komission 3 kohdan mukaisesti nimeämiä kolmansien maiden valuuttojen vertailuarvoja käyttävien valvottujen yhteisöjen toimivaltaisten viranomaisen on ilmoitettava komissiolle ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle vähintään kahden vuoden välein niiden johdannaissopimusten määrä, joissa kyseistä valuutan vertailuarvoa käytetään kolmansien maiden valuutan volatiliteetilta suojautumiseksi.”

(2) Lisätään 23 a artikla seuraavasti:

”23 a artikla

Vertailuarvon pakollinen korvaaminen

(1) Komissio voi nimetä korvaavan vertailuarvon sellaiselle vertailuarvolle, jonka julkaiseminen lakkaa, jos kyseisen julkaisemisen lakkaaminen voi aiheuttaa merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnalle ja jos mikä tahansa seuraavista tapahtumista on tapahtunut:

- (a) kyseisen vertailuarvon hallinnoijasta vastaava toimivaltainen viranomainen on antanut julkisen lausunnon tai on julkaissut tietoa, jossa ilmoitetaan, että kyseisen vertailuarvon kykyä mitata kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta ei voida palauttaa käyttämällä jotakin 23 artiklassa tarkoitetuista korjaavista toimista;
- (b) vertailuarvon hallinnoija on antanut julkisen lausunnon tai julkaissut tietoa tai hallinnoijan puolesta on annettu julkinen lausunto tai julkaistu tietoa, jossa ilmoitetaan, että hallinnoija on lopettanut tai aikoo lopettaa vertailuarvon tarjoamisen pysyvästi tai toistaiseksi, edellyttäen, että lausunnon antamisen tai tietojen julkaisemisen aikaan ei ole seuraajahallinnoijaa, joka jatkaa vertailuarvon tarjoamista;
- (c) vertailuarvon hallinnoijasta vastaava toimivaltainen viranomainen tai mikä tahansa muu yhteisö, jolla on valtuudet kyseisen vertailuarvon hallinnoijan maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun osalta, on antanut

julkisen lausunnon tai julkaissut tietoa, jossa todetaan, että kyseisen vertailuarvon hallinnoija on lopettanut tai aikoo lopettaa vertailuarvon tarjoamisen pysyvästi tai toistaiseksi, edellyttäen, että lausunnon antamisen tai tietojen julkaisemisen aikaan ei ole seuraajahallinnoijaa, joka jatkaa vertailuarvon tarjoamista.

- (2) Korvaavalla vertailuarvolla korvataan lain mukaan kaikki viittaukset vertailuarvoon, jonka julkaiseminen on päättynyt, rahoitusvälineissä, rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahaston arvonehityksen mittaamisessa, jos kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:
 - (a) kyseisissä rahoitusvälineissä, -sopimuksissa ja arvonehityksen mittaamisessa viitataan vertailuarvoon, jonka julkaiseminen on päättynyt, päivänä, jona korvaavan vertailuarvon nimeävä täytäntöönpanosäädös tulee voimaan;
 - (b) kyseisissä rahoitusvälineissä, -sopimuksissa tai arvonehityksen mittaamisessa ei ole soveltuvia varajärjestelyjä.
- (3) Komissio antaa korvaavan vertailuarvon nimeämiseksi täytäntöönpanosäädöksiä 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti, jos kaikki 1 kohdassa tarkoitetut ehdot täyttyvät. Antaessaan 1 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen komissio ottaa soveltuvien osin huomioon siitä valuutasta, jonka määräisiä korvaavan vertailuarvon korot ovat, vastuussa olevan keskuspankin suojissa toimivan vaihtoehtoista viitekorkoa käsittelevän työryhmän suosituksen.
- (4) Komission nimeämää vertailuarvoa käyttävien valvottujen yhteisöjen toimivaltaisten viranomaisten on seurattava, ovatko 1 kohdan mukaisesti annetut täytäntöönpanosäädökset vähentäneet sopimusten muuttumista merkityksettömiksi tai muita haitallisia vaikutuksia talouden kasvuun ja investointeihin unionissa. Niiden on raportoitava siitä komissiolle ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja